

Arrest

**nr. 338 381 van 19 december 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat. D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 17 oktober 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 18 oktober 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 13 maart 2025 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 12 juni 2025.

1.3. Op 8 augustus 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 8 augustus 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Beit Lahia, AL Shama provincie (Gaza) en bent u een Palestijnse moslim van Arabische origine. Op 28 november 2022 diende uw broer I. S. H. A. (O. V. ...) een vierde verzoek om internationale bescherming in België in. U besloot de Gazastrook te verlaten vanwege de armoede. Op 19 december 2022 vertrok u op legale wijze met behulp van uw eigen paspoort naar Egypte. U reisde met een Turks visum meteen door naar Turkije, waar u gedurende een maand verbleef en twee weken werkte in Istanboel. In februari kwam u aan op Kos (Griekenland) en verzocht er op 13 februari 2023 om internationale bescherming. Op 12 april 2023 verkreeg u de vluchtelingenstatus van de Griekse autoriteiten. Nadat u na twee maanden en half het opvangcentrum van Kos had verlaten verbleef u in de wijk Akhernon te Athene. U woonde eerst vijf maanden kosteloos samen met kennissen uit het centrum. Omdat u niet mee betaalde aan de huur ontstond er ruzie waardoor u er vertrok. U vond onregelmatig werk in de bouw bij een Egyptenaar die u opriep als hij u nodig had en anderhalve maand bij een Roemeense Egyptenaar. Hierdoor kon u de huur van een gedeelde woning betalen waar u acht maanden doorbracht. Nadien verbleef u twee maanden kosteloos bij een buurman uit Gaza. Op 21 juni 2023 ontving u uw Griekse reispaspoort. Op 24 juli 2024 werd aan uw broer I. in België de vluchtelingenstatus toegekend. Een maand voor uw vertrek uit Griekenland werd u aangevallen en beroofd door vier Albanezen. Op 17 oktober 2024 reisde u met een vlucht naar België, waar u de volgende dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij een eventuele terugkeer naar Griekenland vreest u de onveiligheid, het gebrek aan toekomst en niet in staat te zijn uw vrouw en kinderen te ondersteunen.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u uw originele Palestijnse paspoort geldig van 17 november 2022 tot 16 november 2027; uw originele Palestijnse identiteitskaart en drie Belgische loonafrekeningen neer. Daarnaast legde u volgende documenten in kopie neer: het paspoort van uw vrouw geldig van 18 juli 2023 tot 17 juli 2028; de paspoorten van uw kinderen geldig van 23 juli 2023 tot 22 juli 2028; de geboorteakten van uw vrouw en kinderen; uw Palestijnse rijbewijs; uw huwelijksakte; een document d.d. 28 augustus 2023 aangevraagd door uw vrouw om u te kunnen vervoegen; twee UNRWA registratiekaarten; een Griekse vertaling van uw gezinssamenstelling d.d. 01/08/2023; een ongedateerde aanvraag van Samusocial voor een doorverwijzing vanwege volgende klachten: thoracale pijn en ademhalingsproblemen, slaapapneu, angstigheid, herbeleving, constante hyperwaakzaamheid, een depressief humeur en zelfmoordgedachten volgens een scenario en de vraag om een psychiatrische behandeling op te starten voor uw slaapproblemen, ademhalingsproblemen en kijken of het nodig is om u te hospitaliseren; een medisch attest d.d. 15 januari 2025 waaruit blijkt dat u van 28 november 2024 tot 29 november 2024 gehospitaliseerd werd en op 15 januari 2025 zich meldde voor een algemene psychiatrische consultatie; een medisch attest d.d. 6 februari 2025 waaruit blijkt dat u zich heeft aangemeld voor psychologische stress door uw migratieroute en de actuele situatie in het land en vanwege volgende symptomen: slaapproblemen, hyperventilatie, regelmatige vergeetachtigheid, aanhoudende angstige overpeinzingen en een gevoel van onmacht tegenover uw familie; en twee documenten d.d. 07/03/2025 aangaande uw gebit.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U haalde aan dat u lijdt aan een psychologische problematiek (CGVS, p. 14) en legt in dit verband enkele documenten ter staving neer. Hieruit blijkt evenwel niet dat u in het kader van de asielprocedure bijkomende steunmaatregelen nodig had of niet in staat was om verklaringen af te leggen. De ongedateerde aanvraag van Samusocial en het psychologisch attest d.d. 6 februari 2025 sommen weliswaar enkele klachten op, waaronder slaap- en ademhalingsproblemen, zelfmoordgedachten, hyperventilatie, vergeetachtigheid, aanhoudende overpeinzingen en een gevoel van onmacht, maar nergens blijkt dat u uw asielmotieven niet zou kunnen toelichten en evenmin blijkt hieruit dat u in de onmogelijkheid verkeerde om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. U erkende dit zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" ingevuld op de DVZ d.d. 11 maart 2025). Ook blijkt uit de notities van uw persoonlijk onderhoud dat u zich goed voelde en dat alles in orde was (CGVS, p. 8, 13 en 17). Op geen enkel ogenblik maakte u gewag van moeilijkheden. Gelet op het goede verloop van het persoonlijk onderhoud kan dan ook niet afgeleid worden dat deze beweerde problematiek van invloed is geweest op uw verzoek. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Aanvraag Derde Landen; EURODAC Marked record, d.d. 21 november 2024; Verklaring DVZ, vraag 23; Bijkomende vragen M-status, d.d. 11 maart 2025; CGVS, p. 5 en 9), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country

Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw tegenstrijdige verklaringen over uw paspoort aantonen dat u er niet voor terugdeinst om bij de Belgische asielinstanties bedrieglijke verklaringen af te leggen. Zo had u op de Dienst Vreemdelingenzaken maar liefst drie verschillende vergoelijkungen om uw onvermogen uw Palestijnse paspoort voor te leggen te verklaren: het originele stuk was in zee gevallen, het lag bij de smokkelaar en het werd aan iemand gegeven in bewaring (Verklaring DVZ, vraag 25). Voor het CGVS blijft u bij deze laatste uitleg en meent u dat uw originele Palestijnse paspoort bewaard werd in Duitsland (CGVS, p. 9), waardoor u nu het originele stuk kan voorleggen. Het louter vasthouden aan één versie is echter geenszins een afdoende rechtvaardiging voor het verschil in uw verklaringen. Over uw andere documenten legde u evenmin coherente verklaringen af. Zo verklaarde u dat uw Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort gestolen werden door een Algerijnse man bij aankomst op de luchthaven bij aankomst in Brussel (Bijkomende vragen M-status; Verklaring DVZ, vraag 23; CGVS, p. 8-9). Echter, bij de DVZ beweerde u dat deze diefstal in Brussel-Noord plaatsvond (Verklaring DVZ, vraag 23), daar waar u voor het CGVS dit incident situeert in de luchthaven van Zaventem (CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat het om een misverstand gaat omdat u uit de luchthaven vertrok met de Algerijnse dief en naar Brussel-Noord ging waar uw neef en de zoon van uw broer u stonden op te wachten (CGVS, p. 16). Met deze oppervlakkige uitleg verschoont u de vastgestelde tegenstrijdigheid evenwel op geen enkele manier.

Bovendien blijkt dat u de diefstal niet heeft gesignaleerd aan de bevoegde instanties (CGVS, p. 11), hetgeen weinig aannemelijk is daar het belangrijke documenten betreft.

Wat betreft problemen van diefstal en politiecontroles die u gekend zou hebben in Griekenland na het toekennen van internationale bescherming.

Waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van diefstal waarbij u door vier Albanezen beroofd werd van uw gsm (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 10), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de tijdperiode. Bij de DVZ gaf u immers aan dat dit voorval een week voor uw vertrek plaatsvond (CGVSvragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5) daar waar u voor het CGVS verklaart dat dit een maand voor

uw vertrek was (CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u had, of indien dergelijke problemen zich bij terugkeer naar Griekenland opnieuw zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. In Griekenland hebt u deze problemen immers nooit bij de politie of de Griekse autoriteiten gemeld (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 10), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Uw verklaring dat u bang was dat er zich problemen zouden voordoen (CGVS, p. 10), kan niet worden aanvaard. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Ook uw gratuite uitleg dat de politie tot de maffia behoort en u geen vertrouwen heeft in hen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5), kan niet weerhouden worden. U stelt immers dat u zelf nooit echte problemen had met overheidsinstanties in Griekenland (CGVS, p. 8). Waar u verklaart dat er veelvuldig politiecontroles waren en de politie een gebrek aan respect toonde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 8 en 10), kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat uit het handelen van enkele individuele agenten binnen een welbepaalde context of in een welbepaald politiekantoor niet zonder meer besloten kan worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u, indien nodig, de nodige bescherming te bieden. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Wat betreft uw socio-economische omstandigheden na het toekennen van internationale bescherming.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

In dit verband dient er vooreerst opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat Griekenland nooit uw eindbestemming was. Zo verklaarde u (meermaals) dat u al van bij het begin van plan was om naar uw broer in België te komen, geen asiel wou aanvragen in Griekenland, maar ertoe verplicht werd en u er niet wenste te blijven (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.4; Verklaring DVZ, vraag 28; CGVS, p. 6, 11 en 13). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op- en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid, dit hoeft geen betoog. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u na het verlaten van het opvangcentrum op Kos steeds een dak boven uw hoofd had en u er toegang had tot de woning/huurmarkt. Immers, u woonde in Athene eerst vijf maanden kosteloos samen met kennissen in een huurwoning (CGVS, p. 6). Nadien woonde u acht maanden in een gedeelde woning dewelke u bekostigde met uw salaris (CGVS, p. 6-7). Ten slotte kon u twee maanden kosteloos verblijven bij een buurman uit Gaza (CGVS, p. 7). Omdat u de voorkeur gaf aan geld sturen naar uw familie in Gaza, zocht u ook geen andere woonst (CGVS, p. 12). Ofschoon u geld wilde reserveren voor uw familie, toont uw mogelijkheid om in Griekenland geld opzij te zetten en op te sturen naar uw familie (CGVS, p. 6 en 12) in alle redelijkheid aan dat u niet verkeerde in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland ook kon werken, meer bepaald in de bouw. Zo werkte u gedurende anderhalve maand voor een Roemeense Egyptenaar en daarnaast werkte u onregelmatige uren als u nodig was voor een andere Egyptenaar (CGVS, p. 6 en 7). Verder dient vastgesteld te worden dat u naast bedrijven op het industrieterrein aanspreken en zich informeren bij Arabieren geen verdere stappen ondernam om werk te vinden (CGVS, p. 7, 8, 12 en 13. U ging niet op zoek naar werk in andere steden (CGVS, p. 13). U stapte niet naar interimkantoren omdat deze niet bestaan volgens u (CGVS, p. 8). U vroeg ook de Griekse overheid of organisaties niet om hulp omdat u poneert dat er geen organisaties zijn die u hierin bijstaan (CGVS, p. 8 en 13). Nochtans blijkt uit een korte zoektocht op het internet dat er in Athene wel degelijk interimkantoren zijn, alsook diverse organisaties die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het aanleren van de Griekse taal (zie administratief dossier). Daarenboven schreef u zich als werkzoekende niet in bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYP/OAED) (zie administratief dossier) (CGVS, p. 13). Er dient dan ook opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijk in Griekenland moeite had om werk te vinden er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan

(ander) werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. In dit verband kan er nog opgemerkt worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat kennis van de Griekse taal belangrijk was bij het vinden van werk (CGVS, p. 7), maar dat u niet eens trachtte Grieks te leren omdat u naar België wou komen (CGVS, p. 13), hetgeen verder aantoont dat u in Griekenland nooit van plan was om ernstige pogingen te ondernemen om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Daarenboven blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (CGVS, p. 4 en 12), die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde (Verklaring DVZ, vraag 11) en aldaar werkzaam was (Verklaring DVZ, vraag 12) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had/heeft. Zo reisde u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland vanuit Kos naar Athene (CGVS, p. 6). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u over een netwerk beschikt dat u ondersteunt. In Turkije en Griekenland leerde u immers vlot anderen kennen met wie u uw dagen doorbracht en onderdak vond (CGVS, p. 6 en 7). Ook uw buurman uit Gaza bij wie u twee maanden slaapplek vond, woont en werkt nog steeds in Griekenland (CGVS, p. 9). Daarnaast kan u op uw familie rekenen waaronder uw broer I. (O. V. ...) die hier erkend vluchteling is (CGVS, p. 3). Uw broer I. is ook vaste waarde voor u. Hij bekostigde immers uw reisweg naar Griekenland, uw reis van Kos naar Athene, uw tandartskosten en stond ook in voor andere kosten (CGVS, p. 5, 6 en 7). Ook een maternale neef J. is erkend vluchteling in België (Verklaring DVZ, vraag 21). Uw zus H. woont in de Verenigde Arabische Emiraten (Verklaring DVZ, vraag 18; CGVS, p. 3). Uit niets blijkt dat zij u bij uw terugkeer naar Griekenland niet (meer) zouden helpen. Verder kan er nog aangestipt worden dat u ook in België – ondanks uw medische toestand - weldegelijk in staat bent om te werken aangezien u de weg vond naar de arbeidsmarkt (CGVS, p. 2-3), hetgeen u staft met drie loonbriefjes. Ook in Turkije vond u overigens de weg naar de arbeidsmarkt (CGVS, p. 5). Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat u wel degelijk over voldoende (financiële) middelen en een netwerk beschikt en u voldoende zelfredzaamheid aan de dag kan leggen om bij een terugkeer naar Griekenland, als persoon die er internationale bescherming geniet, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Wat betreft uw medische en psychologische problemen en uw toegang tot medische zorg bij terugkeer.

Aangaande uw tandproblemen (CGVS, p. 13) – u legt twee documenten d.d. 7 maart 2025 dienaangaande neer – dient vastgesteld te worden dat u een operatie onderging waardoor de problematiek, buiten een beetje pijn, opgelost is (CGVS, p. 13). Om uw werk voorrang te geven, zette u dan ook verdere behandeling stop (CGVS, p. 13).

Wat uw psychologische problemen betreft - u stelt dat u slaap- en ademhalingsproblemen heeft omwille van uw sinussen hetgeen verergert wanneer u aan Gaza denkt doordat het fysieke en mentale aan elkaar gekoppeld zijn, u verwees in de context van uw verzoek onder meer naar het overlijden van uw zoon M. (CGVS, p. 10 en 14, verklaring DVZ, vraag 17), - blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die bovenstaande analyse zou kunnen wijzigen. Zo legt u een ongedateerd document van Samusocial neer waaruit blijkt dat een psychiatrische behandeling werd aangevraagd voor slaap- en ademhalingsproblemen en zelfmoordgedachten en een hospitalisatie mogelijks aangewezen was. U geeft aan dat u een dag doorbracht in het ziekenhuis en enkele tests en onderzoeken onderging (CGVS, p. 3 en 15), maar in het medisch attest d.d. 15 januari 2025 waarin aangegeven wordt dat u van 28 tot 29 november 2024 gehospitaliseerd werd, wordt nergens verduidelijkt waarom deze hospitalisatie noodzakelijk was, welke onderzoeken uitgevoerd werden noch wat de resultaten waren. U verklaart dat u nadien doorverwezen werd naar een psychiater en gedurende drie maanden afspraken had en verder opgevolgd werd door de medische dienst van het opvangcentrum (CGVS, p. 13 en 15), maar dit wordt niet met documentatie ondersteund. Wat het psychologisch attest d.d. 6 februari 2025 betreft, komt de inhoud van dit document erop neer dat u zich aanmeldde omwille van psychologische stress en dat u lijdt aan volgende symptomen: slaapproblemen, hyperventilatie, vergeetachtigheid, aanhoudende overpeinzingen en een gevoel van onmacht. De opsteller van deze verklaring blijft echter zeer ontwijkend over de ernst van uw psychologisch lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling en aldus de psychologische follow-up die noodzakelijk is. Tot slot weet het CGVS bij gebrek aan een recenter document niet of de therapeutische behandeling nog steeds wordt voortgezet en of deze nog steeds geïndiceerd is. Zelf geeft u immers aan dat uw laatste afspraak van februari dateert en dat u zich nu beter voelt (CGVS, p. 15). Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland, mits u hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden hebt aangegeven (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ), dat u geen kwetsbaarheid hebt aangegeven (zoals medische of psychologische problemen, slachtoffer van geweld) bij de registratie van uw aanvraag voor internationale bescherming, dat u slechts aangaf veel stress te hebben wanneer gepolst werd naar uw gezondheidstoestand bij de DVZ (Verklaring DVZ, vraag 29) en dat u buiten stress geen problemen van medische of psychologische aard ondervond (Bijkomende vragen M-status

Griekenland, d.d. 11 maart 2025). Doorgevraagd of u nood heeft aan dringende en noodzakelijke medische zorg, gaf u slechts aan dat u een psycholoog heeft en eens in het ziekenhuis opgenomen werd (Bijkomende vragen M-status Griekenland, d.d. 11 maart 2025). Ook wanneer tijdens uw persoonlijk onderhoud gepolst werd naar uw gezondheidstoestand, verklaarde u dat deze goed is met als aanvulling dat dit bij aankomst in België niet het geval was (CGVS, p. 2 en 3).

Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u in Griekenland voor uw medische problemen geen beroep kon doen/ zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige medische voorzieningen. Zo blijkt dat u in dit verband in Griekenland enerzijds wel degelijk hulp aangeboden kreeg en dat u anderzijds nauwelijks stappen heeft gezet om medische verzorging te krijgen. In het opvangcentrum kreeg u pijnstilling en medicatie (CGVS, p. 14). Toen u reeds erkend was als vluchteling ondernam u echter zeer weinig in het kader van uw medische problemen. Zo trok u vier maanden voor uw vertrek weliswaar naar een ziekenhuis waar u gevraagd werd een tolk mee te brengen (CGVSVragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 14). U bracht een tolk mee waardoor u ingelicht werd dat u voor uw problematiek naar een privé-dokter moet (CGVS, p. 14 en 15). Andere stappen zette u niet om medische verzorging te krijgen (CGVS, p. 14-15). U ging niet naar een dokter en u ging niet naar een ander ziekenhuis (CGVS, p. 14). Niets wijst er dan ook op dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland voor eventuele medische/psychologische problemen geen beroep kon doen/zou kunnen doen op de aldaar aanwezige medische/psychologische voorzieningen.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande uw sociale zekerheidsnummer (AMKA). Bij de DVZ verklaarde u immers tweemaal dat u in het bezit bent van een dergelijk nummer (Bijkomende vragen M-status; CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5) waar u voor het CGVS eerst het tegendeel volhoudt om vervolgens te verklaren dat u het misschien in het opvangcentrum kreeg (CGVS, p. 12). Wat er ook van zij, het Commissariaat-generaal stipt aan dat uw verblijfskaart (ADET) geldig is tot 11 april 2026. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Aangezien u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het al dan niet bezit van dit sociale zekerheidsnummer, maakt u het onmogelijk voor de commissaris-generaal om de stappen die u al dan niet ondernomen heeft te onderzoeken. De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-tohealthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet

hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Wat betreft eventuele administratieve moeilijkheden die u zou kunnen kennen bij terugkeer.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (Bijkomende vragen M-status; Verklaring DVZ, vraag 23; CGVS, p. 8-9). Zoals hierboven reeds vastgesteld kunnen er bijzonder ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van dit verlies. Het Commissariaat-Generaal wijst er voorts op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen. Dat u dergelijke belangrijke documenten zou verliezen, maar het verlies ervan niet zou aangeven of signaleren bij de bevoegde instanties (CGVS, p. 11), is overigens weinig aannemelijk.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigden die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Begunstigden die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17

november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Gezien u over een geldige AFM beschikt, blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 11 april 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Betreffende de overige documenten die u voorlegt.

De overige door u in het kader van uw verzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit en uw nationaliteit en de identiteit en nationaliteit van uw vrouw en kinderen en jullie gezinssamenstelling, zoals blijkt uit uw Palestijnse paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en de paspoorten en geboorteakten van uw vrouw en kinderen alsmede jullie huwelijksakte en de Griekse vertaling van jullie gezinssamenstelling, staan hier immers niet meteen ter discussie. Dat uw vrouw trachtte om u te vervoegen gelet op het stuk d.d. 28 augustus 2023 dat u toevoegde aan uw dossier, staat niet ter discussie. Evenmin wordt betwist dat u reeds eerder door de diensten van de Verenigde Naties als vluchteling beschouwd werd zoals blijkt uit de twee UNRWA registratiekaarten die u voorlegt.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: "Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Europese Handvest), van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel, het rechtzekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. Hij benadrukt dat er een gebrek is aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in zijn specifieke situatie. Verzoeker beklemtoont zijn verklaringen en stelt dat desondanks zijn verschillende initiatieven hij er niet in slaagde een duurzaam leven op te bouwen in

Griekenland. Verzoeker vervolgt dat uit zijn concrete ervaringen blijkt dat de toegang tot elementaire basisvoorzieningen zoals huisvesting, gezondheidszorg en tewerkstelling in de praktijk voor hem sterk beperkt was. Hij betoogt dat na zijn vertrek uit het opvangcentrum op Kos, hij volledig afhankelijk was van tijdelijke opvang bij derden. Verzoeker meent dat zijn verblijf bij kennissen en later bij een buurman uit Gaza illustreert dat er geen structurele toegang was tot betaalbare huisvesting. Verzoeker betoogt dat de periode waarin hij huur betaalde, slechts mogelijk was dankzij kortstondige en onregelmatige arbeid in de informele sector zonder contract, sociale bescherming of een duurzaam perspectief. Hij vervolgt dat het feit dat hij ondanks zijn inspanningen geen stabiel werk vond en hij zich niet inschreef bij officiële arbeidsbemiddelingsdiensten, niet zonder meer aan hem kan worden toegerekend. Verzoeker benadrukt de bestaande bureaucratische en taalbarrières in Griekenland die voor veel statushouders een reële hinderpaal vormen waardoor een formele toegang tot werk, opleiding en integratieprogramma's in de praktijk ontoereikend blijven. Vervolgens beklemtoont verzoeker dat hij slachtoffer werd van een gewelddadige overval door vier personen waarbij hij zijn gsm verloor. Hij stelt dat het feit dat hij dit niet meldde bij de politie begrepen moet worden in het licht van een diepgeworteld gevoel van onveiligheid en wantrouwen jegens de politie, mede ingegeven door herhaalde negatieve ervaringen met politiecontroles waarbij hij zich respectloos behandeld voelde. Verder betoogt verzoeker dat zijn medische en psychologische situatie van belang is en hij lijdt aan een combinatie van fysieke klachten en ernstige psychische symptomen die rechtsreeks verband houden met zijn migratieroute, het verlies van zijn zoon en de preciaire omstandigheden. Hij stelt dat hoewel verweerder motiveert dat er onvoldoende bewijs is van een blijvende kwetsbaarheid, er benadrukt moet worden dat de medische attesten, hoe summier ook, wel degelijk wijzen op een nood aan een psychiatrische opvolging en mogelijke hospitalisatie. Verder betoogt verzoeker dat zijn huidige situatie in België een cruciale rol speelt, hij heeft hier namelijk werk gevonden, hij woont in de nabijheid van zijn broer die erkend vluchteling is en beschikt over een steunnetwerk dat hem emotioneel en praktisch bijstaat. Verzoeker meent dat een terugkeer naar Griekenland hem volledig zou ontdoen van deze steun terwijl zijn netwerk daar uiterst beperkt is en voornamelijk bestaat uit losse kennissen en tijdelijke opvang. Tot slot betoogt verzoeker dat uit recente rapporten blijkt dat statushouders in Griekenland structureel problemen ondervinden met de verlengingen en toegang tot de basisdocumenten zoals ADT, AMKA en AFM. Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese unie (hierna: het HvJ) en rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS).

3.2. Stukken

3.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker geen stukken.

3.2.2. Op 10 november 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in, waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2023*" van 24 juni 2024;
- AIDA/ECRE "*Country Report : Greece. Update 2024*", van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024;
- RSA/PRO ASYL "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" maart 2024;
- RSA "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van april 2025;
- Europese Commissie "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van 4 april 2025;
- Cedoca "*COI Focus Grece Aide aux migrants*" van 25 juli 2025;
- Cedoca "*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*" van 17 september 2025;
- *Pressemitteilung* nr. 30/2025 van 16 april 2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;
- *Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel*, van 2 september 2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nachschutzgewaehrung-in-griechenland>;
- *Bundesverfassungsgericht*, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24, beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112>; en
- *Bundesverwaltungsgericht*, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.

3.2.3. Op 13 november 2025 dient verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een eerste aanvullende nota in, waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- AIDA/ECRE "Country Report : Greece. Update 2024", van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" van september 2024;
- RSA "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van april 2025;
- Cedoca "COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior" van 17 september 2025;
- IOM "Helios Comprehensive actions for the Integration of the Third-country Nationals into the labour market project Regulations Handbook" van april 2025;

Daarnaast worden diverse persartikels, rechtspraak van het EHRM en het HvJ geciteerd en wordt er verwezen naar verschillende weblinks.

3.2.4. Op de terechtzitting van 19 november 2025 dient verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een tweede aanvullende nota in, waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- AIDA/ECRE "Country Report : Greece. Update 2024", van september 2025;
- RSA "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van april 2025;
- Cedoca "COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior" van 17 september 2025.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop.

3.3.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient."

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

"3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]"

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Wat betreft de kritiek inzake de niet gerespecteerde beslissingstermijn, wijst de Raad erop dat artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

“De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.”

In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld:

“Gezien, in het geval de Commissaris-generaal beslist tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek, het vermoeden bestaat dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming, hetzij omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU, hetzij omdat hij afkomstig is uit een lidstaat van de EU of uit een staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de EU, hetzij omdat hij bescherming kan krijgen in een derde land waarmee hij een band heeft, wordt de beslissingstermijn voor de niet-ontvankelijke verzoeken ingekort tot vijftien werkdagen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 108-109).

Hieruit blijkt dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet opgenomen termijn een louter indicatieve ordetermijn betreft waarbij de wetgever het aangewezen acht om deze verzoeken snel, in casu binnen een termijn van vijftien werkdagen, te behandelen. Een snelle behandeling is bijgevolg wenselijk, maar niet verplicht. De wet verbindt, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker lijkt voor te houden in voorliggend verzoekschrift, geen sanctie aan het overschrijden van voormelde termijn. Er zijn ook geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissingen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) binnen de door artikel 57/6, § 3, vierde lid gestelde termijn, worden afgeleid dat een niet-ontvankelijkheidsbeslissing niet meer mocht worden genomen of dat verweerder niet langer over die mogelijkheid beschikte. Het overschrijden van die termijn van vijftien werkdagen brengt verder geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Kortom, de overschrijding van de beslissingstermijn van vijftien werkdagen heeft geenszins tot gevolg dat verweerder niet langer bevoegd zou zijn om het door verzoeker ingediende beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont ook niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat zijn beschermingsverzoek sneller had moeten worden behandeld. Hij kan bezwaarlijk beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerdte vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relaas.

Deze onderdelen van het middel, inzake artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, kunnen in zoverre dan ook niet aangenomen worden.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat:

(i) uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland;

(ii) verzoeker het vermoeden niet weerlegt dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden:

a) verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn paspoort tonen aan dat hij er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen af te leggen; over zijn andere documenten legde verzoeker evenmin coherente verklaringen af; bovendien blijkt dat verzoeker de diefstal van zijn Griekse documenten in België niet heeft gesignaleerd aan de bevoegde instantie;

b) wat betreft de problemen van diefstal en politiecontroles die verzoeker gekend zou hebben in Griekenland na het toekennen van internationale bescherming, legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de tijdsperiode van de diefstal waarbij hij door vier Albanezen beroofd werd van zijn gsm; wat er ook van zij, verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt hij geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn; verzoekers verklaring dat hij bang was dat er zich problemen zouden voordoen, kan niet worden aanvaard; indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden; waar verzoeker verklaart dat er veelvuldig onrespectvolle politiecontroles waren, kan uit het handelen van enkele individuele agenten binnen een welbepaalde context of in een welbepaald politiekantoor niet zonder meer besloten worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om verzoeker, indien nodig, de nodige bescherming te bieden, verzoeker heeft onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor hem de enige overgebleven uitweg was;

c) wat betreft verzoekers socio-economische omstandigheden na het toekennen van internationale bescherming en waar uit de elementen in verzoekers administratief dossier zou blijken dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid, deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie:

- uit verzoekers verklaringen blijkt dat Griekenland nooit zijn eindbestemming was; zo verklaarde verzoeker (meermaals) dat hij al van bij het begin van plan was om naar zijn broer in België te komen, hij geen asiel wou aanvragen in Griekenland, maar ertoe verplicht werd en hij er niet wenste te blijven; uit dergelijke verklaringen kan geen wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid;

- na het verlaten van het opvangcentrum op Kos had verzoeker steeds een dak boven zijn hoofd en hij had er toegang tot de woning/huurmarkt, ten slotte kon verzoeker twee maanden kosteloos verblijven bij een buurman uit Gaza; omdat verzoeker de voorkeur gaf aan geld sturen naar zijn familie in Gaza, zocht hij ook geen andere woonst; omwille van de mogelijkheid om in Griekenland geld opzij te zetten en op te sturen naar zijn familie blijkt dat hij niet verkeerde in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften;

- verzoeker kon in Griekenland ook werken, meer bepaald in de bouw; hij werkte anderhalve maand voor een Roemeense Egyptenaar en daarnaast werkte hij onregelmatige uren als hij nodig was voor een andere Egyptenaar; verzoeker stapte niet naar interimkantoren omdat deze niet bestaan volgens hem; verzoeker vroeg ook de Griekse overheid of organisaties niet om hulp; verzoeker schreef zich niet in als werkzoekende bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening; verzoeker verklaart dat kennis van de Griekse taal belangrijk was bij het vinden van werk, maar dat hij niet eens trachtte Grieks te leren omdat hij naar België wou komen;

- verzoeker blijkt een ondernemende en zelfredzame man te zijn die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels, die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde en aldaar werkzaam was en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had/heeft: verzoeker reisde vanuit Kos naar Athene; verzoeker beschikt over een netwerk dat hem ondersteunt: in Turkije en Griekenland leerde hij anderen kennen met wie hij zijn dagen doorbracht en onderdak vond; ook verzoekers buurman uit Gaza bij wie hij twee maanden slaapplek vond, woont en werkt nog steeds in Griekenland; daarnaast kan verzoeker op zijn familie rekenen waaronder zijn broer I. die in België erkend vluchteling is, zijn reisweg van Gaza naar Griekenland bekostigde, ook zijn reis van Kos naar Athene, zijn tandartskosten en deze broer stond ook in voor andere kosten, maternale neef J. is erkend vluchteling in België, verzoekers zus H. woont in de Verenigde Arabische Emiraten; uit niets blijkt dat zij verzoeker bij zijn terugkeer naar Griekenland niet (meer) zouden helpen;

- verzoeker is ook in België in staat om te werken ondanks zijn medische toestand, ook in Turkije heeft verzoeker gewerkt; verzoeker beschikt dus wel degelijk over voldoende (financiële) middelen en een netwerk en vertoont voldoende zelfredzaamheid om bij een terugkeer naar Griekenland, als persoon die er internationale bescherming geniet, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden;

d) wat betreft verzoekers medische en psychologische problemen en zijn toegang tot medische zorg bij terugkeer:

- aangaande zijn tandproblemen onderging hij een operatie waardoor de problematiek opgelost is; verzoeker zette een verdere behandeling stop omdat hij zijn werk voorrang wilde geven;
 - wat verzoekers psychologische problemen betreft, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor: hij legt een ongedateerd document van Samusocial neer waaruit blijkt dat een psychiatrische behandeling werd aangevraagd voor slaap- en ademhalingsproblemen en zelfmoordgedachten en een hospitalisatie mogelijk aangewezen was; verzoeker geeft aan dat hij een dag doorbracht in het ziekenhuis en enkele tests en onderzoeken onderging, maar in het medisch attest van 15 januari 2025 waarin aangegeven wordt dat verzoeker van 28 tot 29 november 2024 gehospitaliseerd werd, wordt nergens verduidelijkt waarom deze hospitalisatie noodzakelijk was, welke onderzoeken uitgevoerd werden noch wat de resultaten waren; verzoeker verklaart dat hij nadien doorverwezen werd naar een psychiater en gedurende drie maanden afspraken had en verder opgevolgd werd door de medische dienst van het opvangcentrum, maar dit wordt niet met documentatie ondersteund; wat het psychologisch attest van 6 februari 2025 betreft, komt de inhoud van dit document erop neer dat verzoeker zich aanmeldde omwille van psychologische stress en dat hij lijdt aan volgende symptomen: slaapproblemen, hyperventilatie, vergeetachtigheid, aanhoudende overpeinzingen en een gevoel van onmacht; de opsteller van deze verklaring blijft echter zeer ontwijkend over de ernst van verzoekers psychologisch lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling en aldus de psychologische follow-up die noodzakelijk is; bij gebrek aan een recenter document is niet geweten of de therapeutische behandeling nog steeds wordt voortgezet en of deze nog steeds aangewezen is; verzoekers laatste afspraak dateert van februari en hij voelt zich nu beter; verzoekers gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan hij lijdt, zijn niet voldoende om aan zijn situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen; niets wijst erop dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland, mits verzoeker hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zou zijn;
 - verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland voor zijn medische problemen geen beroep kon doen/ zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige medische voorzieningen; in het opvangcentrum kreeg verzoeker pijnstilling en medicatie; toen hij reeds erkend was, werd hem in een ziekenhuis gevraagd een tolk mee te brengen; daarna bleek dat hij voor zijn problematiek naar een privé dokter moest;
 - e) wat betreft eventuele administratieve moeilijkheden die verzoeker zou kunnen kennen bij terugkeer, blijkt dat verzoeker zijn gedrukte verblijfsvergunning zou zijn kwijtgeraakt; hij kan echter een vervangkaart krijgen, zijn verblijfsvergunning is nog niet verlopen;
 - f) de overige documenten kunnen het bovenstaande niet wijzigen.
- Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Waar verzoeker bekritiseert dat bij het nemen van de bestreden beslissing de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen niet werd gerespecteerd en de bestreden beslissing hierover geen motivering verschaft, kan de Raad geen schending van de motiveringsplicht vaststellen. Verzoeker toont immers niet aan dat deze omissie en de huidige weergegeven motivering hem niet in staat zouden stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de huidige bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U haalde aan dat u lijdt aan een psychologische problematiek (CGVS, p. 14) en legt in dit verband enkele documenten ter staving neer. Hieruit blijkt evenwel niet dat u in het kader van de asielprocedure bijkomende steunmaatregelen nodig had of niet in staat was om verklaringen af te leggen. De ongedateerde aanvraag van Samusocial en het psychologisch attest d.d. 6 februari 2025 sommen weliswaar enkele klachten op, waaronder slaap- en ademhalingsproblemen, zelfmoordgedachten, hyperventilatie, vergeetachtigheid, aanhoudende overpeinzingen en een gevoel van onmacht, maar nergens blijkt dat u uw asielmotieven niet zou kunnen toelichten en evenmin blijkt hieruit dat u in de onmogelijkheid verkeerde om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. U erkende dit zelf ook (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” ingevuld op de DVZ d.d. 11 maart 2025). Ook blijkt uit de notities van uw persoonlijk onderhoud dat u zich goed voelde en dat alles in orde was (CGVS, p. 8, 13 en 17). Op geen enkel ogenblik maakte u gewag van moeilijkheden. Gelet op het goede verloop van het persoonlijk onderhoud kan dan ook niet afgeleid worden dat deze beweerde problematiek van invloed is geweest op uw verzoek. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker benadrukt zijn fysieke en psychische kwetsbaarheid.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoeker behoudens de bij het CGVS neergelegde stukken, geen (recentere) stukken bijbracht ter staving van zijn medische en psychische problematiek.

De Raad merkt verder samen met de commissaris-generaal terdege op dat uit de voorliggende documenten niet kan worden afgeleid dat de psychologische/medische situatie van verzoeker een impact zou hebben gehad op zijn vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. In de medische attesten en het document van Samusocial wordt vermeld dat verzoeker thoracale pijn heeft en ademhalingsproblemen, hij slaapapneu heeft, angstig is en zaken herbeleefd, hij constant hyper waakzaam is en hij een depressief humeur en zelfmoordgedachten heeft. Ook wordt de vraag gesteld om een psychiatrische behandeling op te starten voor zijn slaapproblemen en ademhalingsproblemen en wordt vermeld dat hij van 28 november 2024 tot 29 november 2024 gehospitaliseerd werd en hij zich op 15 januari 2025 meldde voor een algemene psychiatrische consultatie. Uit het medisch attest van 6 februari 2025 blijkt dat hij zich heeft aangemeld omwille van psychologische stress door zijn migratieroute en actuele situatie in zijn land van herkomst, dat hij slaapproblemen, hyperventilatie, regelmatige vergeetachtigheid, aanhoudende angstige overpeinzingen en een gevoel van onmacht heeft tegenover zijn familie; ook blijkt dat hij problemen heeft met zijn gebit. De Raad oordeelt echter dat de opgesomde symptomen gebaseerd zijn op de verklaringen en eigen gedragingen van verzoeker en dat uit de voorliggende (medische) stukken niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoeker ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd.

Voorts merkt de Raad op dat uit de neergelegde medische documenten niet kan blijken verzoeker aan enig neuro-psychologisch onderzoek werd onderworpen waaruit kan vastgesteld worden dat hij lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat hij ten gevolge van zijn psychische of medische problemen niet bij machte was om zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Nergens uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker niet in staat was om op adequate wijze zijn vluchtmotieven uiteen te zetten of om volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er zich geen problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoeker geen problemen ondervond om zijn verklaringen uitgebreid en gedetailleerd uiteen te zetten en concreet te antwoorden op de gestelde vragen. Bovendien blijkt uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud dat hij het momenteel goed stelde, hij alles kon vertellen, hij de tolk goed begreep en hij geen opmerkingen had (administratief dossier, NPO CGVS, p. 2, p. 17).

Daarenboven maakte verzoeker in het kader van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” en “bijkomende vragen M-status Griekenland” behoudens stress te hebben, geen gewag van mentale problemen die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van 11 maart 2025; bijkomende vragen M-status Griekenland van 11 maart 2025).

Ten slotte moet opgemerkt worden dat niet wordt geduid welke steunmaatregelen er hadden genomen kunnen worden, noch wordt er concreet toegelicht welke invloed deze op de beoordeling zouden hebben gehad.

Tot slot verwijst de Raad verder naar de bespreking onder punt 3.3.9. van dit arrest betreffende verzoekers geponeerde bijzondere kwetsbaarheid.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 12 april 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 11 april 2026 (administratief dossier, map met landeninformatie “Vraag derde landen: antwoord Griekse ministerie asiel en migratie”). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” d.d. september 2024, p. 13; “Country Report: Greece. Update 2024”, van september 2025, p. 235) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 12 april 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij niet meer in Griekenland verblijft en dat daarom de verkregen bescherming kan worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten.

Uit zijn verblijfsvergunning (ADET) blijkt duidelijk dat verzoeker over de vluchtelingenstatus beschikt in Griekenland, die geldig is tot en met 11 april 2026. Verzoekers stelling dat zijn beschermingsstatus niet actueel is, betreft een louter blote bewering. Hij brengt niet het minste verifieerbaar gegeven aan om concreet te staven dat de daartoe bevoegde Griekse instanties zijn vluchtelingenstatuut werkelijk zouden hebben ingetrokken/opgeheven. In dit verband moet worden benadrukt dat de bewijslast bij verzoeker berust om de actualiteit en/of effectiviteit van de reeds verleende internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, die vermoed worden, op concrete wijze te weerleggen. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Verzoeker toont echter op geen enkele manier aan dat de aan hem verleende internationale beschermingsstatus werkelijk niet langer geldig zou zijn, hij onderbouwt zijn beweringen in deze geenszins. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing voorhanden dat verzoeker in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten.

Verzoeker verklaart dat zijn originele Griekse documenten werden gestolen (administratief dossier, Bijkomende vragen M-status; Verklaring DVZ, vraag 23; NPO CGVS, p. 8- 9). In de bestreden beslissing wordt echter terdege opgemerkt: *“Zoals hierboven reeds vastgesteld kunnen er bijzonder ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van dit verlies. Het Commissariaat-Generaal wijst er voorts op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen. Dat u dergelijke belangrijke documenten zou verliezen, maar het verlies ervan niet zou aangeven of signaleren bij de bevoegde instanties (CGVS, p. 11), is overigens weinig aannemelijk.”*

Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het bovendien weinig aannemelijk dat verzoeker geen kopieën zou hebben genomen van deze documenten.

Wat er ook van zij, in de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is en geeft ook de te volgen procedure mee: *“Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegran.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).”* Zo uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de procedure voor verlenging of vernieuwing van de verblijfsvergunning een aantal maanden in beslag kan nemen, dient ook te worden vastgesteld dat hieronder zal blijken dat niet is aangetoond dat verzoeker kampt met medische of psychologische problemen die zijn vermogen om zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden en de moeilijkheden waarmee hij kan geconfronteerd worden in afwachting van de verlenging van zijn verblijfsvergunning te overwinnen, zodanig ondermijnt dat hij hierdoor in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou belanden in geval van terugkeer.

3.3.7. Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

3.3.8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

3.3.8.1. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder.

In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting,

sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asiendienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder.

Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA

en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een ‘geldige’ verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267)

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten

statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's) voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomscursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *"the European way of life"*, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (*Kéntro Ensomátosis Metanastón*, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

(i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigen zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;

(ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (*Dimosia Ypiresia Apascholis*, DYPA);

(iii) registratietermijn: begunstigen moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigen zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA.

Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenvoeging in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt.

In het AIDA rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt. Het verslag "Feitenonderzoek" stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat (p. 37).

Wat er ook van zij, de Raad wijst er hierbij op dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in wezen een werkbelofte, op zich volstaat om een AMKA te activeren en desgevallend toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen nadat hen internationale bescherming werd verleend. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigten van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigten van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders de facto worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze de facto uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke

keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25-27; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).

Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.

De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer

(AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR, *“Information Guide for Beneficiaries of International Protection”*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf; Refugee.info Greece, *“Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)”*; UNHCR, *“Living in Greece – Access to Healthcare”*).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 50).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

1. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asieldienst mee dat de registratie ten

laatste plaats vindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. “Alkyoni II”) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asieldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een precarie situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asieldienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precarie situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een “certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus” of een “certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming” verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving.

Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

3.3.8.2. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precarie omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

3.3.8.3. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *"wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in

Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54). Aan de hand van dit onderhoud kan de beslissingsautoriteit namelijk de specifieke situatie van de verzoeker en diens mate van kwetsbaarheid beoordelen en zich ervan vergewissen dat de verzoeker is verzocht alle elementen te verstrekken waarmee kan worden aangetoond dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend wordt blootgesteld aan een risico op behandelingen die strijdig zijn met dit artikel 4.

3.3.9. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij nog kampt met medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In het verzoekschrift stipt verzoeker zijn bijzondere kwetsbaarheid aan. Hij benadrukt zijn medische en psychologische situatie.

De Raad stipt vooreerst aan dat verzoeker geen recentere stukken neerlegde aangaande zijn medische en psychologische problematiek. Het meest recente medische stuk dateert van 6 februari 2025. De Raad kan de commissaris-generaal dan ook bijtreden dat er bijgevolg geenszins gestaafd wordt of verzoeker op heden nog medische en/of psychologisch begeleid wordt. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat het goed met hem ging en dat hij in België werkt (administratief dossier, CGVS NPO, p. 2), dat er verschillende onderzoeken werden gedaan waardoor hij dan een plek in het Klein Kasteeltje kreeg, dat hij vijf of zes keer naar een psychiater is geweest, dat hij antidepressiva en een slaapmiddel neemt, nu neemt hij dit enkel als het echt nodig is (administratief dossier, CGVS NPO, p. 15). Uit verzoekers verklaringen blijkt dus geen recente acute noden.

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing terdege aangestipt dat uit landeninformatie blijkt dat een AMKA pas gedeactiveerd wordt wanneer een verblijfsvergunning verloopt, *quod non in casu*.

Voorts wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat zijn broer in België erkend vluchteling is en hij zijn reisweg naar Griekenland, van Kos naar Athene, zijn tandartskosten en andere kosten betaalde

(administratief dossier, CGVS NPO, p. 5- 7). Daarnaast benadrukt de Raad dat verzoeker ook een neef en een broer heeft in België die de vluchtelingenstatus heeft (Verklaring DVZ, vraag 21; CGVS NPO, p. 3). Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker in België werkzaam is in de landbouw (administratief dossier, NPO CGVS, p. 3). In de bestreden beslissing wordt verder nog uitvoering en pertinent gemotiveerd dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ondernemend en zelfredzaam is, verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet in het verzoekschrift of in de aanvullende nota.

Er wordt dan ook vastgesteld dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid vertoont op fysiek en psychologisch vlak die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen en die hem zou verhinderen om zijn rechten in dit verband in Griekenland te doen gelden.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in eventuele afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *Information Guide for Beneficiaries of International Protection*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p.50).

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.10. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken echter niet uit de verklaringen en gedragingen van verzoeker.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt immers niet dat hij de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Uit het administratief dossier (antwoord van de Griekse autoriteiten op "aanvraag derde landen" van 6 mei 2025) en zijn verklaringen blijkt vooreerst dat hij zes maanden nadat hij er op 12 april 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg, Griekenland verliet.

Het is voor verzoeker op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of gezondheidszorg in Griekenland. Bovendien overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing in dit verband op goede gronden dat:

wat betreft verzoekers socio-economische omstandigheden na het toekennen van internationale bescherming en waar uit de elementen in verzoekers administratief dossier zou blijken dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid, deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie:

- uit verzoekers verklaringen blijkt dat Griekenland nooit zijn eindbestemming was; zo verklaarde verzoeker (meermaals) dat hij al van bij het begin van plan was om naar zijn broer in België te komen, hij geen asiel wou aanvragen in Griekenland, maar ertoe verplicht werd en hij er niet wenste te blijven; uit dergelijke verklaringen kan geen wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid;

- na het verlaten van het opvangcentrum op Kos had verzoeker steeds een dak boven zijn hoofd en hij had er toegang tot de woning/huurmarkt, ten slotte kon verzoeker twee maanden kosteloos verblijven bij een buurman uit Gaza; omdat verzoeker de voorkeur gaf aan geld sturen naar zijn familie in Gaza, zocht hij ook geen andere woonst; omwille van de mogelijkheid om in Griekenland geld opzij te zetten en op te sturen naar zijn familie blijkt dat hij niet verkeerde in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften;

- verzoeker kon in Griekenland ook werken, meer bepaald in de bouw; hij werkte anderhalve maand voor een Roemeense Egyptenaar en daarnaast werkte hij onregelmatige uren als hij nodig was voor een andere Egyptenaar; verzoeker stapte niet naar interimkantoren omdat deze niet bestaan volgens hem; verzoeker vroeg ook de Griekse overheid of organisaties niet om hulp; verzoeker schreef zich niet in als werkzoekende bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening; verzoeker verklaart dat kennis van de Griekse taal belangrijk was bij het vinden van werk, maar dat hij niet eens trachtte Grieks te leren omdat hij naar België wou komen;

- verzoeker blijkt een ondernemende en zelfredzame man te zijn die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels, die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde en aldaar werkzaam was en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had/heeft: verzoeker reisde vanuit Kos naar Athene; verzoeker beschikt over een netwerk dat hem ondersteunt: in Turkije en Griekenland leerde hij anderen kennen met wie hij zijn dagen doorbracht en onderdak vond; ook verzoekers buurman uit Gaza bij wie hij twee maanden slaapplek vond, woont en werkt nog steeds in Griekenland; daarnaast kan verzoeker op zijn familie rekenen waaronder zijn broer I. die in België erkend vluchteling is, zijn reisweg van Gaza naar Griekenland bekostigde, ook zijn reis van Kos naar Athene, zijn tandartskosten en deze broer stond ook in voor andere kosten, maternale neef J. is erkend vluchteling in België, verzoekers zus H. woont in de Verenigde Arabische Emiraten; uit niets blijkt dat zij verzoeker bij zijn terugkeer naar Griekenland niet (meer) zouden helpen;

- verzoeker is ook in België in staat is om te werken ondanks zijn medische toestand, ook in Turkije heeft verzoeker gewerkt; verzoeker beschikt dus wel degelijk over voldoende (financiële) middelen en een netwerk en vertoont voldoende zelfredzaamheid om bij een terugkeer naar Griekenland, als persoon die er internationale bescherming geniet, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en verwijst naar algemene landeninformatie doch hij brengt geen concrete elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten.

De Raad wijst erop dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekers verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 11 april 2026. Verzoeker zal dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Hierboven onder punt 3.3.6. werd reeds uitgelegd dat het mogelijk is om een duplicaat te verkrijgen.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19-20: “Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”). Het fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: “the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be

used until the ADET is renewed”). Aangezien verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 11 april 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). Waar verzoeker nog de vereiste benadrukt van het aanleveren van bewijs van werkelijk verblijf in Griekenland, alsook van werk of studies alvorens de AMKA wordt uitgereikt, zoals uiteengezet in het RSA-rapport van maart 2025, maakt hij niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen of het activeren van een AMKA. Er wordt hierbij aan herinnerd dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. Het is niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Op basis van bovenstaande toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zich in Griekenland te integreren. Hij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Vermits hij geen ernstige stappen heeft ondernomen in zijn zoektocht naar werk en huisvesting, kan hij niet zonder meer op algemene wijze in het verzoekschrift en aanvullende nota's stellen dat er in Griekenland geen (financiële) ondersteuning is en er hiertoe geen toegang is. Door in het verzoekschrift louter te poneren dat Griekenland te maken heeft met een opvang- en onthaalcrisis en te verwijzen naar algemene informatie, brengt verzoeker evenmin concrete en op zijn persoon betrokken elementen aan die voorgaande pertinente bevindingen in een ander licht stellen.

3.3.11. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing over de documenten die hij heeft neergelegd op het CGVS zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als reden waarom zijn verzoek niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard.

3.3.12. Dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Waar verzoeker verwijst naar zijn slechte behandeling door de politie, staat in de bestreden beslissing het volgende te lezen:

“Wat betreft problemen van diefstal en politiecontroles die u gekend zou hebben in Griekenland na het toekennen van internationale bescherming.

Waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van diefstal waarbij u door vier Albanezen beroofd werd van uw gsm (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 10), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de tijdsperiode. Bij de DVZ gaf u immers aan dat dit voorval een week voor uw vertrek plaatsvond (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5) daar waar u voor het CGVS verklaart dat dit een maand voor uw vertrek was (CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u had, of indien dergelijke problemen zich bij terugkeer naar Griekenland opnieuw zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. In Griekenland hebt u deze problemen immers nooit bij de politie of de Griekse autoriteiten gemeld (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 10), hoewel hoger genoemd vermoeden

dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Uw verklaring dat u bang was dat er zich problemen zouden voordoen (CGVS, p. 10), kan niet worden aanvaard. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Ook uw gratuite uitleg dat de politie tot de maffia behoort en u geen vertrouwen heeft in hen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5), kan niet weerhouden worden. U stelt immers dat u zelf nooit echte problemen had met overheidsinstanties in Griekenland (CGVS, p. 8). Waar u verklaart dat er veelvuldig politiecontroles waren en de politie een gebrek aan respect toonde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 8 en 10), kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat uit het handelen van enkele individuele agenten binnen een welbepaalde context of in een welbepaald politiekantoor niet zonder meer besloten kan worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u, indien nodig, de nodige bescherming te bieden. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.”

In de bestreden beslissing wordt dan ook terdege opgemerkt dat verzoeker geen ernstige pogingen ondernam om zijn problemen bij de bevoegde instanties aan te kaarten.

Er wordt verder opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. In navolging van de verwerende partij benadrukt de Raad dat, hoewel betreurenswaardig, dit incident geen bedreiging vormt van zijn leven of fysieke integriteit en aldus kan ook niet gesteld worden dat dit wijst op vervolging of ernstige schade.

Wat er ook van zij, verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat hij als statushouder in de onmogelijkheid verkeerde om deze mishandeling aan te klagen bij de bevoegde autoriteiten in Griekenland, dat hem internationale bescherming verleende, en evenmin dat hij dit in geval van terugkeer niet zou kunnen doen. De Raad benadrukt verder dat uit het handelen van enkele individuele agenten niet kan worden besloten tot een algemene onwil of onkunde van de Griekse overheid om verzoeker indien nodig de nodige bescherming te bieden. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet effectief zou zijn.

Verzoeker toont geenszins aan dat hij actueel niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland en dat hij er de hem verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zou (kunnen) genieten. Hieruit kan niet blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

3.3.13. De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

3.3.14. Daar verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in het verzoekschrift en in de aanvullende nota naar de (verslechtering van de) algemene veiligheidssituatie in Gaza, een UNRWA-registratie, en rechtspraak in dit verband, hoe betreurenswaardig ook, niet dienstig.

De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

3.3.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd

gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.16. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat in casu aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

3.3.17. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.18. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard. Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.19. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET